

wie het proces hier beschouwt wordt herinnerd aan een marionettentoneel. wat er gebeurt valt niet te verklaren uit de voorstelling van het openbare ministerie en de rechtbank. de prikkeldraadrollen, het peleton bundesgrenzschutz, de helikopter die de rechters tijdens de procesdagen de gevangenis binnenvliegt, zijn symptomen. ze tonen de staat van de brd, de justitie in het overgangsstadium naar de staat van beleg, naar de fascistische justitie - hier vanuit de tegenstelling, die in alle processen tegen de raf tevoorschijn komt: die tussen de staatsschutz-regie van deze processen en de poging ze op klassejustitie-routine te laten lijken.

alle processen tegen ons zijn é é n proces.

het is naar een centraal ontwikkelde propagandistische counterstrategie tegen de politiek van de raf ontworpen - is tactisch in afzonderlijke processen in berlijn, in hamburg, in kaiserslautern, in stuttgart, in bückeberg versplinterd. door counterinsurgencystaven, die het burgerlijke recht niet kent, zijn ze in hun betrekking tot elkaar perfect gepland: de dossiers, de getuigen, de konstruktie van de aanklacht zijn tot in de formuleringen identiek. de koördinatie zal het voor de aanklachtinstantie, de rechtbanken, de politiegetuigen gemakkelijk maken, zich binnen de tegenstelling tussen strafrecht en staatsschutz-regie, tussen de autonomie van de rechtbank - in het systeem van de klassejustitie toch slechts ideologie - en de cloak & dagger-methodiek van de counterinsurgency door de processen te laveren. met hun vlotte verloop zullen de tegenstellingen, de breuken, het verval en de vernietiging van de burgerlijke legaliteit worden tegengesproken, zal de o o r l o g, het kontrarevolutionaire karakter van de processen, achter het masker van de justitie worden verborgen.

elk proces tegen revolutionairen legt meer tegenstellingen aan de dag dan het kan oplossen. de nederlaag, die de processen demonstratief zullen voorstellen, wordt in de prikkeldraadrollen, in de middelen waarmee de staatsmacht zich in deze processen verdedigt, propagandisties opgeheven.

in de vernietigingsoorlog, die de imperialistische staat tegen ons voert, is het een taktiek, de uitwerking van de raf te bestrijden. dat is in de dialektiek van de strijd tegen onze vernietiging, moeilijk geworden. omdat de eenvoudige waarheid van de guerilla:

overwinning of dood

niet te bestrijden is. zij brengt het imperialisme tot zijn term, tot zijn duidelijke uitdrukking: open leugen en open geweld.

in een brief aan de voorzitter van de partij van de arbeid, de sociaaldemokratiese partij van holland, ien van den heuvel, heeft willy brandt de counterstrategie geformuleerd: "immunisering" van de maatschappij tegen de revolutie door de "rustige en vastberaden handhaving van de normaaltoestand"-

de normaaltoestand, die er "rustig en vastberaden" zou moeten worden gehandhaafd, tekent in de crisis van het systeem: aan de bijzonderheden van de processen tegen de raf -

het transformatieproces.

normaal is

de justitiemoord, waar de regering in campagnes der psychologische oorlogsvoering via de media bij de hongerstaking van de gevangenen op voorbereid heeft. de verschillen tussen regering en staatsschutz, spd en cdu, zijn daarin op taktische differentiaties over de meest efficiënte politieke manier van uitvoering samengesmolten.

cdu-politici eisten openlijk moord door het staken van de dwangvoeding, terwijl spd-politici aan het middel van de geneeskundige technologie: intensief-afdelingen, de verborgen moord, de voorkeur gaven. in het cdu-land rheinland-pfalz werd holger door stelselmatig hem te laten verhongeren vermoord, terwijl in de spd-landen nordrhein-westfalen en niedersachsen de gevangenen in dodenvleugels zouden worden vernietigd.

normaal is

folter tegen politieke gevangenen
en ik weet waar ik over spreek:

ik was na 9 maanden totale isolatie in stuttgart-stammheim 6 maanden in de dodenvleugel in hannover en zit nu in een van het overige deel van het gebouw volkomen afgesloten, speciaal voor dit proces hier in bückeburg ingerichte vleugel.

normaal is

dat nu al, voor de veroordelingen der gevangenen, in minstens 3 gevangenis vernietigingsafdelingen met geluiddichte cellen zijn gebouwd om de vonnissen als doodvonnissen te voltrekken.

normaal zijn

burgeroorlogmanoeuvres zoals de 'winterreise' na de moord op holger. terroristische operaties zoals de naar cia-voorbeeld geplaatste bom in het centraal station van bremen, om de mobilisering van de linksen door de hongerstaking van de gevangenen in de kiem te smoren. pogromcampagnes tegen de verdedigers om met hen de tegenopenbaarheid uit te schakelen, die de voorwaarde voor onze overleving is.

normaal is

dat de staatsschutz via de aanklacht door dossiermanipulatie en -verduistering de bewijskonstrukties van de officier van justitie in het proces waarborgt. zo is het eerste deel van 9000 pagina's opsporingsdossiers pas begin februari aan mijn verdedigers gezonden; de laatste dossierdelen 4 dagen voor het procesbegin op 14/2. een deel is door verduistering van opsporingskenmerken vervalst.

normaal is

dat mijn gekozen verdedigers tot 2 weken voor het proces niet zeker konden zijn of ze uit de processen zouden worden geroyeerd -

dat ik in 1974 door de inrichting van een scheidingsraam 7 maanden lang geen mogelijkheid had om überhaupt met een verdediger te spreken -

dat er hier een dwangverdediger zit, die na belemmering en uitschakeling van een politieke verdediging het

showproces zal garanderen.

normaal is

dat er in de brd een staatsschutzjustitie bestaat - een net van 'sondergerichte', geïntroduceerd door het breken van het verdrag van potsdam. met rechters waar in de staatsschutzrecht-reform-diskussies in de bundestag over gezegd wordt, dat ze bijzonder 'betrouwbaar' zijn, een 'bijzondere besluitbekwaamheid' bezitten; waarvan de functie - volgens hoofdofficier van justitie (bundesanwalt) kohlhaas destijds - de strijd tegen 'subversieve bezigheid' is.

het is hun taak de onkontroleerbare informatie van de inlichtingendiensten, de verfassungsschutz (=bvd), de politieke politie en het bundeskriminalamt in vonnissen om te zetten.

normaal is

uitzonderingswetgeving voor de processen tegen de raf. na een 2 jaar lang door staatsschutz en bundesanwaltschaft (=openbaar ministerie) gevoerde pogromcampagne tegen de gevangenen uit de raf, tegen de politieke verdediging in politieke processen, maken speciale wetten (sondergesetze) heden processen zonder aangeklaagden en de volkomen liquidering van de verdediging mogelijk. ze verankeren folter en hersenspoeling in feite in de wet, want de controle door de verdedigers en de laatste resten van liberale openbaarheid in het proces is de laatste bescherming van de staatsschutzgevangenen.

we zeggen niet, dat deze ontwikkeling - de verschaffing van de institutionele voorwaarden voor de counterinsurgency - alleen betrekking op de raf heeft. hij is vanuit de structuur en het kader er op uit, elke opstand in de kiem te smoren, elke revolutionaire beweging te verslaan.

hij is klassenstrijd van boven, preventieve kontrarevolutie - fascisering van de staat der imperialistische bourgeoisie. hij wordt door de reactie op de strijd van de stadsguerrilla en de gevangenen uit de raf alleen zichtbaar.

in de strijd tegen de terugtochtsgevechten van de legale linkers tegen de fascisering - de zuiveringsveldtochten tegen 'radikalen in openbare dienst', de periodieke staat van beleg door tot aan de tanden toe gewapende peletons en mobiele killers-kommando's bij burgeroorlogmanoeuvres - verzamelt de staatsschutz de tactische informatie om de geghettoiseerde, omsingelde linkse beweging onder totale controle te houden. de illegale recherche-behandelingen zijn routine geworden, de zwarte lijsten opgesteld en door knopdruk bij de centrale computer opvraagbaar.

de linkse beweging put zich uit in deze terugtochtsgevechten, de strategen en praktici van de burgeroorlog winnen macht, verzelfstandigen zich in deze fase van de overgang naar de staat van beleg tegen partijvertegenwoordigers in staatsmachtorganisaties tot aan regeringsniveau - en drijven counterinsurgency als binnenlandse politieke strategie door.

zo eist bka-president herold voor de staatsschutzmachine openlijk legislatieve functies. hij schrijft: "vanzelfsprekend meen ik, dat de taak van de politie moet worden veranderd. want het is in een democratie ondraaglijk, dat de functie van de politie zich tot een voltrekkersrol beperkt (....) een democratie kan zich niet veroorloven een institutie die een nauwelijks vergelijkbaar inzicht-privilege bezit, van de maatschappij-sanitaire medevorming der geweldige bovenbouw van (...) wetten en normen volkomen weg te houden...."

de voorwaarde voor het 'inzichtprivilège' van het bundeskriminal-
amt is zijn beschikking over de grootste politieke data-instal-
latie van westeuropa in wiesbaden in het bka.

"om", volgens herold, "tegen de misdaden in een vorm van nieuwe
preventie (...) aan te gaan" is het bka begonnen - zoals hij in
een interview in 1974 verklaarde: "een systeem uit te werken, dat
het mogelijk maakt samenhangen te herkennen (...) tussen vingeraf-
druk en erfelijkheid, (...) tussen lichaamslengte en misdaad".
en hij preciseert daarmee, wat men onder "maatschappijsanitair"
moet voorstellen: rascisme van het nieuwe fascisme.

ik lees hier de korrespondentie tussen ien van den heuvel en
willy brandt voor, omdat die door de westduitse pers totaal ver-
zwegen is.

v.d.heuvel schrijft op 27 november 1974:

"uit persberichten hebben wij vernomen, dat de duitse minister
van justitie, onze partijgenoot vogel, het voornemen heeft
de rechten van de advocaten van de baader/meinhof- aangeklaag-
den te beperken.

verder geloven wij te hebben begrepen, dat een wetsverande-
ring in voorbereiding is, die het mogelijk maakt de aange-
klaagden ook bij niet-aanwezigheid te veroordelen. wij zijn
van mening dat deze maatregelen toe te schrijven zijn aan
de algemene opwinding met betrekking tot de baader/meinhof-
groep. toch zijn wij met zorg vervuld dat nu de indruk ont-
staat, dat wetswijzigingen kunnen worden doorgevoerd, bij
wijze van spreken, als een bijzondere maatregel tegen de
aangeklaagden, tegen de leden van de baader/meinhof-groep.
in onze partij heerst echter de opvatting dat de wetten der
procesvoering voor elke aangeklaagde gelijk moeten zijn,
ongeacht de strafmaat en de persoonlijke mening.

voor ons is het zeer pijnlijk te vernemen, dat wetten plotse-
ling worden veranderd, die bij de processen tegen de duitse
oorlogsmisdadigers bevredigend gevonden werden (....)

ik hoop zeer van harte, dat u begrijpt, dat deze brief is
ontstaan uit onze diepe bezorgdheid voor de politieke ont-
wikkelingen in Duitsland."

de brief is het gevolg van het in het buitenland ontluikende
wantrouwen tegen het westduitse imperialisme, tegen zijn groot-
machtchauvinisme. hij is uitdrukking van de verontrusting, spe-
ciaal van de nederlandse openbaarheid, omdat nederland bij de
door het oude duitse fascisme geschonden landen hoort.

verder is de distantiering van de spd ook de poging de ontmas-
kering van sociaaldemokratische politiek in nederland zelf door
de ontwikkeling van sociaaldemokratische politiek hier in de brd
te ontkomen.

brandt antwoordt op 9 december:

"het spijt mij, dat u uit zeker onvolledige persmededelingen
de indruk hebt gekregen, dat de bondsregering voornemens zou
zijn door gedoelde, op afzonderlijke gevallen betrekking heb-
bende wetgevende maatregelen, de rechten van gedetineerde
leden van de misdadige baader-meinhof-vereniging of hun ad-
vokaten te beperken. zulke vrees is niet gegrond.

...omdat wij de politieke misdaad mogelijkst in de kiem willen smoren, gaat ons streven er in de eerste plaats van uit, de maatschappij te immuniseren, namelijk met de afweer van hysterie en psychosis, met de rustige en vastberaden handhaving van de normaaltoestand. het misdadig nihilisme kan het doelmatigst worden bestreden, wanneer de angst niet tot het objekt van politieke en publicitaire kalkulatie wordt gemaakt(....)recht, orde, zekerheid (...), deze substantie doelmatig te verdedigen, dat is de eigenlijke proef voor het vrijheidsdemokratische en burgerlijke bewustzijn in ons land. het geldt, deze proef te doorstaan."

brandt's brief opereert met de open leugen - hij veroorlooft zich dat en kan het zich veroorloven met t bewustzijn van de totale instrumentalisering van de massamedia voor de propagering der imperialistische politiek van deze staat naar binnen en buiten.

het is een feit dat het uitzonderingswetgeving is, rechtstreekse reactie op de strijd van de stadsguerilla, op de hongerstaking van de gevangenen. gedoeld tegen de openbaarheid, die deze processen hebben, tegen de internationalisering van de sympathie met onze strijd.

iedereen kon dat herkennen - aan de tegenstellingen, die binnen de spd zijn uitgebroken. aan de eensgezindheid der partijen, aan de haast, de paniek, waarmee deze wetten binnen 15 dagen werden doorgevoerd, om hun toepassing bij de landtag-verkiezingen propagandisties te kunnen gebruiken, om te versluieren wat hen karakteriseert: dat het terugwerkende dat wil zeggen fascistische wetten zijn.

de engelse militairstrateeg voor de strijd tegen rebellie en opstand, frank kitson, heeft in 1971 de funktionalisering van de justitie voor de doelen van de counterinsurgency ontwikkeld:

"zeer algemeen zijn er daarvoor 2 alternatieven; ten "eerst", schrijft kitson. "ten eerste zou de justitie als een wapen in het arsenaal van de regering kunnen worden gebruikt. in dit geval zal ze niets anders dan een propagandistische verkleiding voor het uit de weg ruimen van ongewenste personen van het openbare leven zijn. opdat dat doelmatig funktioneert, moeten de werkzaamheden van de justitiedienst zo diskreet mogelijk bij de oorlogsvoorbereidingen moeten worden betrokken. dat betekent dat het voor de justitie verantwoordelijke lid der regering of in het opperste kollege zit of dat hij zijn orders van de regering zelf krijgt."

in het opperste college hier zit de generalbundesanwalt (openbare ministerie), die zijn orders van de bondsjustitie-minister krijgt en die de koordinator is tussen justitie, politie, bundesnachrichtendienst (=inlichtingendienst), verfassungsschutz (=bvd), bundeskriminalamt en sicherungsgruppe bonn van de afdeling staatsschutz.

de voorsteloning van diskretie, die de staatsschutz resp. de bundesanwaltschaft in het oog hebben, was de diskrete vernietiging

van de gevangenen in de hersenspoelvleugels in keulen-ossendorf en hannover, door jarenlange sociale isolatie. het was de planning, de gefolterde, de in de dode vleugels, door de totale sociale isolatie jarenlang gedesoriënteerde, ontpolitiseerde, gebroken mensen als bewijs voor de zin- en hooploosheid van revolutionaire politiek in de processen toe te passen. deze planning heeft schipbreuk geleden, omdat de diskretie ervan ontrukkt werd. hij is gestrand door het verzet van de gevangenen, door de hongerstakingen, door de openbaarheidsarbeid van de verdedigers, door de campagne tegen folter in het binnen- en buitenland-zodat voor de regering in een defensieve ontwikkeling kitson's tweede alternatief relevant is geworden: nieuwe wetten- uitzonderingswetgeving.

kitson:

"vanzelfsprekend kan de regering nieuwe wetten voor de omgang tijdens opstanden introduceren, die, wanneer nodig, zeer hard kunnen zijn. dit tweede alternatief is in de regel niet alleen moreel in orde, maar ook aan te raden, omdat het meer met de doelen van de regering overeenstemt, de loyaliteit van de bevolking te winnen. deze methode kan dan onuitvoerbaar blijken te zijn, wanneer het politiek niet mogelijk is, genoeg harde wettelijke noodverordeningen door te drijven."

daar moet bij gezegd worden dat het mogelijk was.

het doordrijven van de uitzonderingswetten ('sondergesetze') hier binnen 15 dagen weerspiegelt op het vlak van de legaliteit de krachtenverhouding tussen de imperialistische bourgeoisie, zijn staat, en de politieke oppositie: er bestaat er geen. de legaliteit is organisatorisch en publicitair door de reactie bezet en beheerd gebied. de legale linkse beweging, in het defensief omsingeld, is in zijn angst voor de politie, voor de illegaliteit, voor zijn illegalisering zelfs niet in staat slechts te reageren: het proletariaat heeft sinds de vernietiging van zijn klasse-organisaties door het oude fascisme niets anders dan de in de counterstrategie van het imperialisme geïntegreerde vakbonden.

h é t offensief van het kapitaal na '45: konsumentenkultuur-transporteerde het antikommunisme in de koude oorlog en kon voor het proletariaat hier de mogelijkheid afsnijden, het fascisme te begrijpen als kontrarevolutie, als de politieke vorm van een verrottende, door de onderdrukte klasse aangevallen maatschappijorde.

1905 schreef lenin:

"het zou fout zijn, te geloven, dat de revolutionaire klassen altijd genoeg kracht hebben om een omwenteling te bewerkstelligen, wanneer die op de basis van de maatschappelijk-ekonomiese ontwikkeling volop rijp geworden is. nee de maatschappij is niet zo verstandig ingericht en niet zo "gerieflijk" voor de progressieve elementen. de omwenteling kan rijp geworden zijn, maar de krachten van de revolutionaire scheppers van deze omwenteling kunnen onvoldoende blijken te zijn, om hem te bewerkstelligen-dan verrot de maat-

schappij en deze verrotting kandecennia lang duren."

na de grote mobilisering in '68 was de voorwaarde voor de demobilisering de spd als regeringspartij-benevens de klassenbekrompenheid van de studentenbeweging, die zijn grens karakteriseerde, zijn herintegratie in burgerlijke structuren, waar hij de konsekwentie van zijn kriminalisering, de proletarisering, niet wilde, de opstand de konsekwentie uit de ontdekking van het imperialisme als universeel heerschappijsysteem niet begreep.

in een situatie, die in een dubbele dialektiek (zowel aan de basis als in de kontrarevolutionaire beweging) bepaald was door de strijd van het vietnamese volk, verwezenlijkte de spd met de nodstandsgesetze naar binnen en coëxistentiepolitiek naar buiten een stuk van de us-counterstrategie, é é n fase van de strategie der p r e v e n t i e v e kontrarevolutie. ze heeft daarmee het nieuwe antikommunisme op weg geholpen, het antikommunisme zijn aktuele richting gegeven: tegen de ontwikkeling van de crisis van het systeem in het proces van zijn omsingeling door de economiese, politieke en militaire gevechten der volken van de 3e wereld. dat was dwingend vanuit het feit, dat niet de sowjetunie, maar het zuiden, de guerillabewegingen in de 3e wereld de oorlog tegen de imperialistische staat, tegen het us-imperialistische statensysteem voeren, en dat de ontwikkeling van deze oorlog het imperialisme de bodem onder de voeten vandaan trekt - door onttrekking van grondstoffen, door ont-eigeningen der multinationale us-koncerns, door het bestrijden van de grenzeloosheid der uitbuitbaarheid van de mensen in de 3e wereld door de guerilla.

"dat de omverwerping", schreef lenin verder, "objektief rijp geworden is, is buiten twijfel. of echter de krachten der revolutionaire klassen voldoende zijn om hem te bewerktstellen, weten we niet. dat zal de strijd beslissen, diens kritieke ogenblik, als niet een serie van direkte en indirekte voortekens bedriegt, met reuzenstappen nadert. het morele overwicht is ontwijfelbaar, de morele kracht al overweldigend groot - deze voorwaarde is onmisbaar maar niet genoeg, en of ze in een materiele kracht zullen omslaan die voldoende is, om het verzet van de bourgeoisie te breken - deze vraag wordt door materiële kracht beslist - zoéén is echter in de moderne europese kultuur alleen de **militaire.**"

het dilemma van de imperialistische staat: over geen positief perspektief meer te beschikken - wordt in de krisis akuut, de spd wordt daarin tot de open apologie van een bruut offensief der klassenstrijd van boven gedwongen. ze heeft de macht, die ze nog propageert, al verloren nadat ze de strategiese funktie van het reformisme heeft vervuld: de verbetering van de uitbuitingsvoorwaarden door hun bescherming, de legitimatie van het politieke programma der monopolen - 'binnenlandse veiligheid' ('innere sikkerheit') - doordat ze de exekutiefmachinerie van het geweld in gang zette, waarop de burgerlijke staat zich in het proces van zijn verval reduceert om de orde van het privé-eigendom te verdedigen, die zich verzelfstandigt en zich tegen de linkse vleugel van de spd begint te wenden, omdat ze tegen het proletariaat, tegen de revolutie, tegen bevrijdingsstrijd is gericht.

de gevoeligheid van deze staat tegen de politiek van de raf
haar bestaan, haar materiële kracht - die haar voor de aan-
val zelfs vanuit het uiterste defensief, ongewapend, in
staat stelt - de gevoeligheid tegenover het feit, dat be-
kend is geworden, dat deze staat foltert -
de bruutheid van de apologie tegenover dit feit evenals zijn
toepassing in de propaganda voor de staat, die foltert -
dat allemaal zijn symptomen van het fascisme
é n signalen: WIJ ZULLEN MENSEN ZIJN
WIJ ZULLEN OVERWINNEN.

uitgegeven door:

f 0,25

RODE HULP

KADT

POSTBUS 10719

POSTBUS 9080

AMSTERDAM

AMSTERDAM